

Thomas Piketty LE CAPITAL AU XXIe SIÈCLE

Tomass Piketī (dz. 1971) ir franču ekonomists, studējis *École Normale Supérieure* un Londonas Ekonomikas skolā. Šobrīd ir Londonas Ekonomikas skolas, Parīzes Ekonomikas skolas, Sociālo zinātņu pētījumu skolas un Masečūsetas Tehnoloģiju institūta profesors. 22. gadu vecumā ieguvis *PhD* zinātnisko grādu un *French Economics Association* apbalvojumu par gada labāko disertāciju, kas veltīta bagātības sadalei.

2002. gadā T. Piketī ieguva balvu kā gada labākais jaunais ekonomists Francijā un 2013. gadā *Yrjö Jahansson Award* par ieguldījumu teorētiskajā un lietišķajā pētniecībā.

Viņš ir franču laikrakstu *Libération* un *Le Monde* sleju autors. 2012. gadā kopā ar citiem 42 kolēģiem parakstīja atklātu vēstuli Fransuā Olanda atbalstam cīņā par prezidenta titulu.

Grāmata "Kapitāls 21. gadsimtā" franču valodā izdota 2013. gadā, 2014. gadā tā ierindojās 1. vietā *The New York Times* pirktāko grāmatu sarakstā. Tā pārdota 1,5 miljons eksemplāros franču, angļu, vācu, ķīniešu un spāņu valodā. 2014. gadā grāmata saņēma apbalvojumu *Financial Times* un *McKinsey Business Book of the Year Award* un iekļuva starp finālistiem *National Book Critics Circle Award*.

"Daudzi lasītāji šī izdevuma galveno vērtību saskata kapitāla koncentrācijas radītās nevienlīdzības analizē un priekšlikumos, kā ar to cīnīties. Tomēr lielāko daļu nevienlīdzības mazināšanas ideju, piemēram, globālu kapitāla nodokli, pats autors sauc par utopiskām. Manuprāt, grāmatas būtiskākā atziņa – kapitālam ir primāra nozīme valstu un indivīdu labklājībā. Tāpēc arī Latvijā ir jāmeklē iespējas palielināt valsts un privāto kapitālu, jo tā nozīme labklājības un neatkarības nodrošināšanā nākotnē tikai pieaug."

Juris Gulbis,
LATTELECOM valdes priekšsēdētājs

"Varam droši apgalvot, ka Tomasa Piketī darbs "Kapitāls 21. gadsimtā" būs gada, ja ne desmitgades nozīmīgākā ekonomikas grāmata. Tomass Piketī, neapšaubāmi viens no pasaules vadošajiem speciālistiem jautājumos par ienākumu un bagātības nevienlīdzību, ne tikai dokumentē augošo ienākumu koncentrāciju mazas ekonomiskās elites rokās. Viņš nenoliedzami arī apgalvo, ka atgriezamiem pie "patrimoniālā kapitālisma", kur ekonomikas vadošajās pozīcijās dominē nevis vienkārši bagātība, bet mantotā bagātība, kurā cilvēka izcelšanās faktoram ir lielāka nozīme nekā viņa darbam un talantam."

Pols Krugmans,
amerikāņu ekonomists,
2008. gada Nobela prēmijas ekonomikā laureāts

Grāmatas "Kapitāls 21. gadsimtā" pamatā ir bagātības un ienākumu nevienlīdzības analīze Eiropā un Amerikas Savienotajās Valstīs kopš 18. gadsimta. Tomass Piketī grāmatā mēģina atbildēt uz būtiskiem ekonomikas jautājumiem – vai privātā kapitāla uzkrāšanas dinamika rada bagātības un varas koncentrāciju dažu cilvēku rokās; vai izaugsmes, konkurences un tehniskā progresa spēki izraisa nevienlīdzības mazināšanos un harmonisku stabilizāciju nākamajos attīstības posmos un kas patiesībā zināms par izmaiņām ienākumu un īpašuma sadalē kopš 18. gadsimta?

Pats svarīgākais – ko varam no tā mācīties 21. gadsimtā?

Tomasa Piketī grāmatā sastopas ekonomika, vēsture, literatūra, socioloģija un filozofija.

KAPITĀLS
TOMASS PIKETĪ

KAPITĀLS

21. gadsimtā

TOMASS PIKETĪ

"Kādas pēc būtības ir patiesās izmaiņas kapitāla struktūrā kopš 18. gs.? Neņemot vērā acīmredzamas izmaiņas konkrētajās formās – no Gorio tēva nūdelēm līdz Stīva Džobsa planšetdatoriem, no 19. gs. sākuma gadu ieguldījumiem Antiļu salās līdz investīcijām Ķīnā vai Dienvidāfrikā 21. gs., – vai tad kapitāla dziļākās struktūras nav tādas pašas? Kapitāls nekad nav "mierīgs", tas vienmēr saistīts ar risku un uzņēmējdarbību, vismaz sākumā; un vienlaikus tas mēģina pārvērsties rentē, jo tad neierobežoti uzkrājas; tas ir kapitāla aicinājums, tā loģiskais liktenis. No kurienes rodas šis neskaidrais iespaids, ka sociālā nevienlīdzība mūsu modernajā sabiedrībā ļoti atšķiras no sociālās nevienlīdzības O. de Balzaka vai Dž. Ostinas laikā; vai runa nav tikai par tīru pļāpāšanu, bez jebkādas saistības ar realitāti, vai arī ir iespējams identificēt objektīvus faktoros, kas varētu izskaidrot pastāvošo uzskatu, ka modernā izaugsme padarījusi kapitālu strukturāli mazāk uz renti orientētu un dinamiskāku?"

Tomass Piketī

Thomas Piketty LE CAPITAL AU XXIe SIÈCLE

Tomass Pīketī (dz. 1971) ir franču ekonomists, studējis *École Normale Supérieure* un Londonas Ekonomikas skolā. Šobrīd ir Londonas Ekonomikas skolas, Parīzes Ekonomikas skolas, Sociālo zinātņu pētījumu skolas un Masečūsetas Tehnoloģiju institūta profesors. 22. gadu vecumā ieguvis *PhD* zinātnisko grādu un *French Economics Association* apbalvojumu par gada labāko disertāciju, kas veltīta bagātības sadalei.

2002. gadā T. Pīketī ieguva balvu kā gada labākais jaunais ekonomists Francijā un 2013. gadā *Yrjö Jahnssoon Award* par ieguldījumu teorētiskajā un lietišķajā pētniecībā.

Viņš ir franču laikrakstu *Libération* un *Le Monde* sleju autors. 2012. gadā kopā ar citiem 42 kolēģiem parakstīja atklātu vēstuli Fransuā Olanda atbalstam cīņā par prezidenta titulu.

Grāmata "Kapitāls 21. gadsimtā" franču valodā izdota 2013. gadā, 2014. gadā tā ierindojās 1. vietā *The New York Times* pirktāko grāmatu sarakstā. Tā pārdota 1,5 miljons eksemplāros franču, angļu, vācu, ķīniešu un spāņu valodā. 2014. gadā grāmata saņēma apbalvojumu *Financial Times* un *McKinsey Business Book of the Year Award* un iekļuva starp finālistiem *National Book Critics Circle Award*.

"Daudzi lasītāji šī izdevuma galveno vērtību saskata kapitāla koncentrācijas radītās nevienlīdzības analizē un priekšlikumos, kā ar to cīnīties. Tomēr lielāko daļu nevienlīdzības mazināšanas ideju, piemēram, globālu kapitāla nodokli, pats autors sauc par utopiskām. Manuprāt, grāmatas būtiskākā atziņa – kapitālam ir primāra nozīme valstu un indivīdu labklājībā. Tāpēc arī Latvijā ir jāmeklē iespējas palielināt valsts un privāto kapitālu, jo tā nozīme labklājības un neatkarības nodrošināšanā nākotnē tikai pieaugs."

Juris Gulbis,
LATTELECOM valdes priekšsēdētājs

"Varam droši apgalvot, ka Tomasa Pīketī darbs "Kapitāls 21. gadsimtā" būs gada, ja ne desmitgades nozīmīgākā ekonomikas grāmata. Tomass Pīketī, neapšaubāmi viens no pasaules vadošajiem speciālistiem jautājumos par ienākumu un bagātības nevienlīdzību, ne tikai dokumentē augošo ienākumu koncentrāciju mazas ekonomiskās elites rokās. Viņš nenoliedzami arī apgalvo, ka atgriezamiem pie "patrimoniālā kapitalisma", kur ekonomikas vadošajās pozīcijās dominē nevis vienkārši bagātība, bet mantotā bagātība, kurā cilvēka izcelšanās faktoram ir lielāka nozīme nekā viņa darbam un talantam."

Pols Krugmans,
amerikāņu ekonomists,
2008. gada Nobela prēmijas ekonomikā laureāts

Grāmatas "Kapitāls 21. gadsimtā" pamatā ir bagātības un ienākumu nevienlīdzības analīze Eiropā un Amerikas Savienotajās Valstīs kopš 18. gadsimta. Tomass Pīketī grāmatā mēģina atbildēt uz būtiskiem ekonomikas jautājumiem – vai privātā kapitāla uzkrāšanas dinamika rada bagātības un varas koncentrāciju dažu cilvēku rokās; vai izaugsmes, konkurences un tehniskā progresā spēki izraisa nevienlīdzības mazināšanos un harmonisku stabilizāciju nākamajos attīstības posmos un kas patiesībā zināms par izmaiņām ienākumu un īpašuma sadalē kopš 18. gadsimta?

Pats svarīgākais – ko varam no tā mācīties 21. gadsimtā?

Tomasa Pīketī grāmatā sastopas ekonomika, vēsture, literatūra, socioloģija un filozofija.

KAPITĀLS TOMASS PIKETĪ

KAPITĀLS

21. gadsimtā

TOMASS PIKETĪ

"Kādas pēc būtības ir patiesās izmaiņas kapitāla struktūrā kopš 18. gs.? Neņemot vērā acīmredzamas izmaiņas konkrētajās formās – no Gorio tēva nūdelēm līdz Stīva Džobsa planšetdatoriem, no 19. gs. sākuma gadu ieguldījumiem Antiļu salās līdz investīcijām Ķīnā vai Dienvidāfrikā 21. gs., – vai tad kapitāla dziļākās struktūras nav tādas pašas? Kapitāls nekad nav "mierīgs", tas vienmēr saistīts ar risku un uzņēmējdarbību, vismaz sākumā; un vienlaikus tas mēģina pārvērsties rentē, jo tad neierobežoti uzkrājas; tas ir kapitāla aicinājums, tā loģiskais liktenis. No kurienes rodas šis neskaidrais iespaids, ka sociālā nevienlīdzība mūsu modernajā sabiedrībā ļoti atšķiras no sociālās nevienlīdzības O. de Balzaka vai Dž. Ostinas laikā; vai runa nav tikai par tīru pļāpāšanu, bez jebkādas saistības ar realitāti, vai arī ir iespējams identificēt objektīvus faktoros, kas varētu izskaidrot pastāvošo uzskatu, ka modernā izaugsme padarījusi kapitālu strukturāli mazāk uz renti orientētu un dinamiskāku?"

Tomass Pīketī